

ПРОТОКОЛ

№ 264

гр. Варна, 17.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева

Членове: Даниела Св. Христова
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Св. Христова Въззивно гражданско дело № 20213100502905 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:31 часа се явиха:

След спазване разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК.

Въззивникът ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“, представлява се от ст. юрисконсулт П., редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна ИВ. ИВ. ЯНЧ., редовно призована, не се явява. Представлява се от адв. Б., редовно упълномощен и приет от съда от преди.

ЮРИСКОНСУЛТ П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Б.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ЖАЛБАТА

Производството е образувано въз основа на въззивна жалба, подадена от на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР срещу решение № 1252 от 04.10.2021 г., постановено по гр. д. № 6123 по описа за 2021 г. на Районен съд - Варна, с

което е осъдена да заплати на ИВ. ИВ. ЯНЧ., сумата от 4651.35 лева, представляващи допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 01.01.2018 г.- 31.03.2020 г. , ведно със законната лихва върху тази сума от датата на депозиране на исковата молба 27.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 178, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 187, ал. 5, т. 2 от ЗМВР и сумата от 305.04 лева, представляваща обезщетение за забава върху сумите от неизплатено възнаграждение за извънреден труд и 480 лева разноски и 116.05 лева държавна такса. Въззивният жалбоподател претендира юрисконсултско възнаграждение. Жалбата е основана на оплаквания за неправилност и необоснованост на решението. Излага се, че съгласно чл. 141 , ал.1 т.1 от ЗМВР, ищецът е държавен служител и съобразно нормата на ал. 2 от същата норма служебното правоотношение се регламентира само от този закон. Препращането към КТ е изрично и затова, нормите на КТ не се прилагат субсидирано извън лимитативно изброените случаи. Според жалбоподателя, отчитането на извънредния труд при работа на смени въвежда специален ред, което прави недопустима аналогията с другите държавни служители в гражданските ведомства. Счита, че Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г. в сила от 01.07.2007 г. е неприложима са служебното правоотношение с този ищец. Като служител на МВР, брутно му трудово възнаграждение следва да се формира от месечното и допълнителните възнаграждения, а според разпоредбата на чл. 178 от ЗМВР допълнителни възнаграждения се дължат за изпълнение на специфични служебни дейности за извънреден труд. Според жалбоподателя правната уредба на извънредния труд се съдържа в Наредба № 8121 з – 1 776/29.07.2016 г. на Министъра на вътрешните работи. Следва анализ за съответствие между приложения закон и Директива № 2003/88/ЕО на ЕП и СЕ от 04.11.2003 г. допълнителни възнаграждения се дължат по силата на разпоредбата на чл. 176 от ЗМВР. Изброява редица привилегии на служителите на МВР, предвидени в ЗМВР, различни от предвидените в КТ за всички останали служители и по аргумент за противното счита, че КТ е неприложим. С горепосочените доводи жалбоподателят мотивира възражение за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Решението се оспорва и по възражения за необоснованост- неправилно подвеждане на фактите към материално правните норми, като се твърди, че извънреден труд би бил налице, ако служителите работят извън нормативно определеното време. Жалбоподателят счита, че установената по-голяма продължителност на работното време на държавните служители в МВР се явява по-голяма от общата нормална продължителност на работното време, но това различие е нормативно обусловено с разпоредбата на чл.2, ал.2 ЗМВР функции на служителите от МВР. Навеждат се и доводи, че първоинстанционният съд не е отчел, че в ЗМВР са предвидени редица компенсаторни механизми – допълнително възнаграждение за прослужено време, размер на основния платен годишен отпуск, по-благоприятен режим на заплащане на извънредния труд, множество обезщетения. Сочи се, че от една страна съдът потвърждава заплащането на положеният нощен труд от служителя в размер на дължимото и потвърдено от събраните доказателства, а от друга – приема превръщането на часовете нощен труд в извънреден такъв и се допуска заплащане на извънреден труд в неговата

повисока стойност, който реално не е положен, при положение, че е безспорно доказано посредством заключението на вещото лице, че нощният труд на ищеца е напълно заплатен от ответника. Според жалбоподателя, съдът не е изследвал въпроса дали изплатеният труд е извънреден, защото е над нормата за съответното тримесечие. Счита, че дори и при прилагането на общите трудови норми, на чието съдържание ищецът се позовава, за да обоснове претенцията си, е незаконосъобразно преизчисляването на часовете нощен труд с коефициент 1,143. Отправено е искане за отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на предявения иск.

Въззиваемата страна не е ангажирала съда с писмен отговор.

ЮРИСКОНСУЛТ П.: Поддържам въззивната жалба.

АДВ. Б.: Оспорвам жалбата.

ЮРИСКОНСУЛТ П.: Поддържам молбата депозирана на 21.01.2022 г. и искането за спиране на настоящото производство до приключване на делото заведено пред ЕС. Обявена е дата за постановяване на решението.

АДВ. Б.: Няма основания за преразглеждане на определението. Многократно съдът е бил сезиран с подобни молби за спиране поради преюдициалност, които са оставяни без уважение. Няма да соча доказателства.

Съдът намира за неоснователно искането за спиране на производството по делото до приключване на производството на делото пред ЕС № С262/2020 г., т.к. въпросите поставени за тълкуване пред ЕС са неотнормими към предмета на настоящото производство, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на в.гр.д. № 2905/2021 г. до приключване на производството по дело № С262/2020 г. на ЕС.

ЮРИСКОНСУЛТ П.: Няма да соча доказателства. Представила съм в предходното с.з. списък с разноси по чл. 80 ГПК.

Съдът намира, че следва да се приеме по делото представения от въззивника списък с разноси, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА по делото представения от въззивника списък с разноски.

Съдът, предвид поведението на страните, счете спора за изяснен от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ЮРИСКОНСУЛТ П.: Моля да отмените първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно. Като е постановил осъдителен диспозитив спрямо Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ за прилагане неправилно и неточно разпоредбите на специалния закон за МВР с отчитане на нормите на чл. от чл. 9 от Наредбата за организация на работната заплата. Твърдим, че същото е неправилно и необосновано с оглед обстоятелството, че са неприложими спрямо статута на държавните служители по ЗМВР, както и поради обстоятелството, че работното време на служителя е на 24-часови смени като продължителността на нощния труд е 8 часа, спрямо продължителността на дневния труд от 8 часа с коефициент 1, а не преобразуването му с коефициент 1.143, което е относимо към нормите на КТ. Не е отчетено обстоятелството, че не е полаган труд над нормата установена за държавния служител, което да предполага заплащане на извънреден труд за това. В първата инстанция е установено, че нощният труд е изцяло заплатен от работодателя, поради което считаме, че решението следва да се отмени. С оглед обстоятелството, че не е отчетена давността, моля в условията на евентуалност за първото тримесечие на 2018 г. да бъде приложена от настоящата инстанция. Моля да ни присъдите направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. Б.: Моля за решение, с което да потвърдите постановения първоинстанционен съдебен акт като правилен и законосъобразен.

Съдът счете делото за изяснено и ще произнесе решението си в едномесечен срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.39 часа.

Председател: _____

Секретар: _____